

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/139/2013
Identifikačné číslo spisu:	8013200059
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200059.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Ing. W. D., trvale bytom V., právne zastúpený JUDr. Ondrejom Kremenským, advokátom, Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/1126196/2012/CI zo dňa 05. novembra 2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/5/2013-74 zo dňa 11. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove
č. k. 2S/5/2013-74 zo dňa 11. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/1126196/2012/CI zo dňa 05.11.2012 a nepriznal mu náhradu trov konania. Uvedeným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006231/1/1015089/2012 zo dňa 20.06.2012, ktorým bol žalobca (fyzická osoba oprávnená na podnikanie) uznaný zodpovedným zo spáchania správneho deliktu podľa § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. o spotrebnej dani z alkoholických nápojov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 530/2011 Z.z.“), pretože pri daňovom dozore vykonanom dňa 08.08.2007 v čase o 11:20 hod. v garáži so súpisným číslom 5290, nachádzajúcom sa v Starej Ľubovni pri Okružnej ulici bol u neho zistený alkoholický nápoj popísaný v rozhodnutí, ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia daňový subjekt nevedel preukázať v súlade so zákonom č. 530/2001 Z.z., a ktorý sa u neho nachádzal bez ohľadu na to, či nakladal s alkoholickým nápojom ako s vlastným. Za uvedené mu bola uložená pokuta vo výške 1.659

€.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca jednoznačne nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia 636 ks spotrebiteľských balení liehu (ďalej len „SBL“), a preto prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 105/2004 Z.z.“), pretože žalobca sa dopustil správneho deliktu. V zmysle ustanovenia § 76 ods. 10 zákona č. 530/2011 Z.z. na toto porušenie bolo aplikované ustanovenie zákona č. 530/2011, pretože pokiaľ konanie o uložení pokuty nebolo právoplatne ukončené k 31.12.2011, toto konanie sa ukončí podľa § 70 a § 71 predpisu účinného od 01.01.2012, ak je to pre právnickú alebo fyzickú osobu priaznivejšie. Správny orgán postupoval aj v zmysle čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Suma ukladaná v súlade s ustanovením § 70 ods. 2 písm. g/ zákona č. 530/2011 vo výške 1.659 € je pre žalobcu priaznivejšia. Colný úrad rozsiahlym dokazovaním spochybnil práve doklady predložené žalobcom, ktoré predložil za účelom preukázania pôvodu a spôsobu nadobudnutia SBL. Pri zisťovaní pôvodu SBL tak colný úrad, ako aj žalovaný konštatoval, že kontrolné známky nalepené na zistených SBL predstavovali známky odobraté spoločnosťou MARKO EFEKT, s.r.o., kde správca dane v zmysle skutkového preverovania nadobudol podozrenie o zneužití uvedených kontrolných známk, pretože nebolo celkovo zúčtovaných 996 900 ks, ktoré boli od spoločnosti odobrané. Týmito tvrdeniami žalobca jednoznačne nevyvrátil potrebu preukázať zákonný pôvod a spôsob nadobudnutia liehu žalobcom, tak ako to ukladá ustanovenie § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania vo výške 1.409,01 €. V dôvodoch poukázal aj na skutočnosť, že voči rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Sžf/52/2012 bola podaná ústavná sťažnosť, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté. Argumentoval, že podľa odôvodnenia krajského súdu bol povinný jednoznačne preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia liehu a zamestnanci správcu dane preto oprávnené postupovali, ak tovar zabezpečili a následne rozhodli o prepadaní v prospech štátu. Prvostupňový súd poukázal na ustanovenie § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z., kde je vymedzená skutková podstata colného deliktu, avšak podľa jeho názoru prvostupňový súd ako aj žalovaný aplikovali predmetný predpis izolovane. Namietal, že ani z administratívnych rozhodnutí a ani z rozhodnutia súdu prvého stupňa sa nemal možnosť dozvedieť, aký právny predpis porušil, ani to, akým spôsobom mal preukázať pôvod, ani to čo sa pod pôvodom rozumie a akým spôsobom mal preukázať spôsob nadobudnutia, resp. čo sa považuje za dôkaz. Súd za dostatočné dôkazy považoval tvrdenia osôb, ku ktorým sa nemohol vyjadriť. Zákon neobsahuje legálnu definíciu pôvodu tovaru, a preto by malo byť z rozhodnutia colných orgánov alebo súdu zjavné, čo je pod pojmom pôvod tovaru zahrnuté, ak ani kontrolná známka označujúca SBL v zmysle § 10 zákona č. 105/2004 Z.z. nie je dôkazom o pôvode. Právny predpis povoľuje nadobudnutie SBL, ktoré je riadne označené kontrolnou známkou a nadobúdateľovi SBL kontrolná známka signalizuje, že spotrebiteľské balenie je v daňovom voľnom obehu a preto nemá dôvod zisťovať, kedy sa tak stalo, ani to, kto tento lieh uviedol do daňového voľného obehu. Takáto povinnosť nie je uložená nadobúdateľovi SBL zákonom, práve naopak v § 10 zákona č. 105/2004 Z.z. jednoznačne ukladá povinnosti odberateľovi. Odberateľ je zodpovedný za to, že lieh označený kontrolnými známkami, ktoré na základe povolenia colných orgánov prevzal, je zdanený. Z hľadiska zodpovednosti, ktorá je tiež objektívna, je právne bezvýznamné, že mu kontrolné známky niekto odcudzil. Nie je preto právne možné od nadobúdateľa požadovať, aby preukazoval pôvod SBL, ktorý sa nachádza v daňovom voľnom obehu a je riadne označený kontrolnou známkou. SBL, ktoré nie je označené kontrolnou známkou v súlade so zákonom sa považuje za neoznačené. V takom prípade nemôže byť sporné, že nadobúdateľ musí preukázať pôvod tohto tovaru, ak sa chce zbaviť zodpovednosti. V tomto prípade preukázanie pôvodu by colný úrad požadoval oprávnené a bolo by aj v záujme nadobúdateľa, aj z hľadiska vylúčenia jeho zodpovednosti, preukázať od koho skutočne pochádza tento tovar, pretože v zmysle zákona neoznačené SBL nie je v daňovom voľnom obehu.

Dôkazné bremeno je v danom prípade na strane nadobúdateľa. Zásadný rozdiel je teda v tom, či osoba, ktorá nadobudla SBL, ho nadobudla označené kontrolnou známkou, tak ako to ukladá § 10 zákona č. 105/2004 Z.z., alebo nadobudla SBL, ktorý nebol označený kontrolnou známkou v súlade s týmto ustanovením. Zmyslom tejto právnej úpravy je to, aby nadobúdateľ SBL bol zákonom chránený už pri nadobúdaní SBL a mal možnosť už pri nadobúdaní objektívne zistiť, že nadobúda lieh, ktorý je v daňovom voľnom obehu, t.j. že neexistuje žiadna právna prekážka, ktorá by spochybňovala pôvod tohto liehu, ako aj spôsob nadobudnutia. Pravá kontrolná známka je pre nadobúdateľa dôkazom o tom, že lieh je zdanený. Nemôže byť sporné, že osoba, ktorá nadobudla lieh, ktorý bol nadobudnutý s pravou kontrolnou známkou, nie je povinná preukazovať jeho pôvod a spôsob nadobudnutia.

Žalobca pôvod tovaru preukázal tým, že na SBL, ktoré mu bolo zabezpečené, boli nalepené kontrolné známky v súlade s § 10 zákona č. 105/2004 Z.z. a preukázal, že ním nadobudnuté SBL bolo z hľadiska zákona v daňovom voľnom obehu, navyše odberateľovi neboli odcudzené všetky kontrolné známky a pri jeho nadobudnutí neporušil žiadnu právnu povinnosť. Tým, že pri nadobudnutí liehu bolo SBL označené kontrolnými známkami v súlade so zákonom, jeho konanie nie je možné považovať za konanie protiprávne. Ako dôkaz o spôsobe nadobudnutia žalobca predložil faktúru vystavenú predávajúcim a ako dôkaz o svojom tvrdení žalobca predložil daňový doklad, ktorý mal riadne zaúčtovaný. Colný úrad obstaral výpovede od konateľa a bývalého konateľa spoločnosti, ktoré popreli pravosť tohto dokladu. K týmto výpovediam sa však žalobca nemal možnosť vyjadriť. Colné orgány uviedli, že obchodnej spoločnosti INTERVIN spol. s r.o., ktorá je v zmysle § 10 zákona č. 105/2004 Z.z. odberateľom, kontrolné známky unikli a tá ich ani nezúčtovala. Táto spoločnosť odobrala 300.000 kusov avšak 289.761 kusov nezúčtovala. Táto spoločnosť teda kontrolnými známkami označila 10.239 SBL. Väčšina z týchto kontrolných znáмок unikla, a tak nimi mohlo byť označené akékoľvek množstvo liehu, pričom nie je možné s istotou uviesť, že práve tie SBL, ktoré nadobudol žalobca boli označené týmito kontrolnými známkami. Za uvádzanie liehu do daňového voľného obehu, za označovanie liehu kontrolnými známkami zodpovedá výlučne odberateľ kontrolných znáмок. Osoba, ktorá nadobudla lieh označený kontrolnými známkami nemôže byť zaťažená dôkazným bremenom a aby na túto osobu bola prenesená zodpovednosť za nesplnenie, či porušenie povinnosti odberateľom kontrolných znáмок. Za to, že sa v obehu nachádza lieh označený kontrolnými známkami a že tento lieh nebol uvedený do daňového voľného obehu tak ako to ukladá zákon, je zodpovedný objektívne odberateľ kontrolných znáмок. Od žiadneho subjektu nie je možné požadovať, aby pri nákupe liehu predvídal, či na SBL nie sú nalepené kontrolné známky, ktoré osoba povinná ich zúčtovať colným orgánom nezúčtovala, resp. či tieto kontrolné známky neboli odcudzené, a teda zisťovať, či tento lieh je v daňovom voľnom obehu alebo nie. V prípade, ak colný úrad vykonáva dôkazy bez toho, aby bol o tom daňový subjekt vopred informovaný, je porušené jeho právo vyjadriť sa k dôkazom, klásť svedkom otázky a pod. Žalobca o tom, že nadobudol tovar od obchodnej spoločnosti preukázal faktúrou, ktorú mal riadne zaúčtovanú vo svojom účtovníctve. Hodnovernosť tohto dôkazu colné orgány ako aj súd spochybnili výpovedami bývalého konateľa a konateľa, z ktorých vyplýva, že účtovníctvo neexistuje a tak ho nie je možné skontrolovať. Podľa názoru žalobcu, zodpovednosť obchodnej spoločnosti TATRA - el, s.r.o., ktorá nevedela preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia spotrebiteľského balenia označeného pravými kontrolnými známkami, sa postupom colných orgánov preniesla na žalobcu na základe výpovedí konateľov spoločnosti, ktorí nevedeli predložiť účtovníctvo, ktorým mohli preukázať pravdivosť tvrdení, že dôkaz predložený žalobcom táto obchodná spoločnosť nevyhotovila. Na záver uviedol, že nebolo preukázané, že žalobca svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, pretože nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti, ktorá by zakladala jeho zodpovednosť.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalobcovi bola v tomto prípade uložená pokuta z titulu naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z., teda naplnenia jej znakov konaním resp. opomenutím žalobcu. K námietke žalobcu, že pre účely § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. sa nemôže brať do úvahy prípad nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu s pravými kontrolnými známkami a nemôže mu byť na ujmu nelegálne nakladanie s kontrolnými známkami treťou osobu žalovaný uviedol, že skutočnosť označenia SBL pravými kontrolnými známkami ešte nezaručuje, že s SBL bolo nakladané len v súlade so zákonom

a ani nenahrádza liberačnú okolnosť - potrebu preukázať zákonný pôvod a spôsob nadobudnutia liehu žalobcom. Ani samotná právna úprava neobmedzuje dopustenie sa skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. (resp. § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z.) determinantmi uvádzanými žalobcom, teda či SBL sú označené pravými kolkovými známkami, či boli získané na daňovom území a pod. Colný úrad, resp. žalovaný nedospeli k záveru, že žalobca nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia SBL „len z titulu“, že SBL boli označené kontrolnými známkami, s ktorými sa nelegálne nakladalo. Uvedená okolnosť, že SBL boli označené predmetnými kontrolnými známkami, predstavovala počiatočnú indíciu o tom, že s SBL zistenými u odvolateľa sa nelegálne nakladalo a zároveň predstavovala jeden z viacerých dôkazov, ktorý spochybňoval/vyvracal tvrdenia žalobcu o spôsobe nadobudnutia SBL. Za daného dôkazného stavu (výsluchy svedkov, prevod spoločnosti TATRA - el, s.r.o., neexistencia účtovníctva údajného dodávateľa, atď.) by žalobca nemohol preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia SBL ani v tom prípade, ak by nakladanie s kontrolnými známkami nalepenými na SBL nebolo spochybnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne uvedený v rozsudku krajského súdu a z ktorého vyplýva nasledovné:

Colný úrad Prešov ako prvostupňový správny orgán vydal dňa 20.06.2011 (správne malo byť 20.06.2012) rozhodnutie pod č. 9006231/1/1015089/2012, ktorým uznal žalobcu zodpovedným zo spáchania správneho deliktu podľa § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011, pretože pri daňovom dozore vykonanom dňa 08.08.2007 v čase o 11:20 hod. v garáži so súpisným číslom 5290, nachádzajúcim sa v Starej Ľubovni pri Okružnej ulici bol u neho zistený tento alkoholický nápoj (lieh):

1/ BOROVIČKA, objem v litroch 1,0; 40 %; počet kusov SBL 302,

2/ RUN, objem v litroch 1,0; 40 %; počet kusov SBL 166

3/ BRATISLAVSKÁ VODKA JEMNÁ, objem v litroch 1,0; 40 %; počet kusov SBL 168

a ktorého pôvod a spôsob nadobudnutia daňový subjekt (žalobca) nevedel preukázať v súlade s uvedeným zákonom a ktorý sa u neho nachádzal bez ohľadu na to, či nakladal s alkoholickým nápojom ako s vlastným.

Žalovaný rozhodnutím č. 1100902/1126196/2012/CI zo dňa 05.11.2012 napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Dňa 08.08.2007 v čase o 11:20 hod. Colný úrad Prešov vykonal daňový dozor na mieste podnikania daňového subjektu, ktorý bol zameraný na držbu liehu, spôsob nadobudnutia liehu a kontrolu označovania spotrebiteľského balenia liehu kontrolnou známkou. Žalobca na preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetných balení predložil faktúru č. 35/06/07 zo dňa 18.06.2007, ktorou preukazoval nadobudnutie spotrebiteľských balení liehu od spoločnosti TATRA-el, s.r.o. Výrobcom SBL podľa etikiet bola právnická osoba INTERVIN, s.r.o. Ďalej predložil príjmový pokladničný doklad zn. P. zo dňa 18.06.2007 o zaplatení sumy 190.552,50 Sk, príjemku na sklad zn. 06/2007 od spoločnosti TATRA-el, s.r.o. zo dňa 18.06.2007 a výdajku-prevodku zo skladu daňového subjektu zn. 06/2007 zo dňa 18.06.2007. Výsledkom dokazovania, ktoré vykonal Colný úrad Prešov bolo spochybnenie dokladov predložených daňovým subjektom, na základe čoho bolo vyslovené prepadnutie zistených SBL v celkovom množstve v prospech štátu, keďže v konaní neboli zo strany daňového subjektu odstránené pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu zistených SBL.

Skutočnosti, ktoré spochybnili hodnovernosť účtovných dokladov predložených žalobcom ako dokladov preukazujúcich pôvod a spôsob nadobudnutia zistených SBL:

- podozrenie, že zistené SBL sú označené kontrolnými známkami, ktoré unikli spoločnosti INTERVIN,

spol. s r.o., nakoľko táto spoločnosť odobrala na základe odberného poukazu kontrolné známky v počte 300.000 kusov, avšak 289.761 kusov nezúčtovala, ale bol zistený predaj SBL s takto označenými kontrolnými známkami;

- nemožnosť preveriť účtovníctvo spoločnosti TATRA-el, s.r.o. (ku dňu 21.06.2011 ex offo výmaz) z dôvodu, že pôvodní spoločníci T. a S. J. previedli spoločnosť TATRA-el, s.r.o. na Petra Dvorščíka (spoločníka a konateľa) a pri tomto prevode mu malo byť odovzdané aj celé účtovníctvo spoločnosti. Podľa vyjadrení T. J., ďalší konateľ spoločnosti Jozef Katrenčík za túto spoločnosť vôbec nekonal a tak to bolo až do prevodu spoločnosti na Petra Dvorščíka. Peter Dvorščík avšak vo svojom vyjadrení uviedol, že vôbec nevie o tom, že je konateľom tejto spoločnosti, žiadne účtovné doklady mu neboli odovzdané a podpisy na predložených účtovných dokladoch nie sú jeho. Taktiež uviedol, že nespĺnomocnil žiadnu osobu, aby konala namiesto neho za spoločnosť TATRA-el, s.r.o. Peter Dvorščík ako jeden z dvoch konateľov sa od 24.04.2007 do 17.10.2008 (teda aj v čase vystavenia faktúry č. 35/06/07 zo dňa 18.06.2007) nachádzal vo vyšetrovacej väzbe. Na adrese sídla spoločnosti TATRA-el, s.r.o. sa uvedená spoločnosť nenachádza.

- preverenie faktúr č. 33/05/07 zo dňa 29.05.2007 a č. 29/04/07 zo dňa 10.04.2007, ktoré mali byť vystavené spoločnosťou TATRA-el, s.r.o. a faktúry č. 2007149 zo dňa 20.06.2007, ktorú mal vystaviť daňový subjekt T.T. - NOBA - SMOKER, bolo preukázané, že všetky tieto faktúry vykazujú evidentné znaky zhody s preverovanou faktúrou č. 35/06/07 zo dňa 18.06.2007, avšak podľa bližšieho popisu predmetných faktúr je zrejmé, že faktúry boli vystavené rôznymi osobami, ktoré nemajú oprávnenie konať za dané spoločnosti.

Colný úrad konštatoval, že daňový subjekt síce predložil doklady na preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia zistených SBL, avšak len predloženie takýchto dokladov samo o sebe nestačí. Takýto doklad musí, okrem iného, vierohodne preukázať subjekt, ktorý tovar dodáva. Žalobca jednoznačne nepreukázal, že dodávateľom predmetného tovaru bola spoločnosť TATRA-el, s.r.o., resp. osoba oprávnená konať za túto spoločnosť. Pri skúmaní a hodnotení pôvodu alebo spôsobu nadobudnutia liehu sa vychádza zo zásady materiálnej pravdy, t.j. zisťovaním skutočného objektívneho stavu na základe všetkých dostupných a prípustných dôkazných prostriedkov, za použitia logických premís objektívneho dokazovania. Preukazovanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia liehu je teda postavené na objektívnom stave zistených faktov, nie na striktnom posudzovaní formálneho listinného stavu dokumentov predkladaných daňovým subjektom v daňovom konaní. Uvedené listiny v kontexte ďalších skutočností môžu predstavovať jeden z podporných dôkazov pôvodu alebo spôsobu nadobudnutia liehu, avšak nemajú povahu absolútneho dôkazu.

Podľa § 47 ods. 1 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z. správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia liehu u nej zisteného, ktorý sa u nej nachádza alebo ktorý sa u nej nachádzal, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s liehom ako s vlastným.

Colný úrad uloží pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo zisteného liehu, najmenej však 1 659,69 eura, za správny delikt podľa odseku 1 písm. i/, a taký lieh zabezpečí (§ 47 ods. 2 písm. i/ zákona č. 105/2004 Z.z.).

Podľa § 70 ods. 1 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z. správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia alkoholického nápoja u nej zisteného, ktorý sa u nej nachádza alebo ktorý sa u nej nachádzal, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s alkoholickým nápojom ako s vlastným.

Colný úrad uloží pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo zisteného alkoholického nápoja, za správny delikt podľa odseku 1 písm. g/, najmenej však 331 eur pri alkoholickom nápoji, ktorým je pivo a víno, alebo najmenej 1 659 eur pri alkoholickom nápoji, ktorým je lieh, a takýto alkoholický nápoj zabezpečí (§ 70 ods. 2 písm. g/ zákona č. 530/2011 Z.z.).

Podľa § 76 ods. 10 zákona č. 530/2011 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2012 konanie o uložení pokuty

právoplatne neukončené k 31. decembru 2011 sa ukončí podľa § 70 a 71 predpisu účinného od 1. januára 2012, ak je to pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu priaznivejšie.

V danej veci je rozhodujúce, či žalobca preukázal alebo nepreukázal právne relevantným spôsobom pôvod a spôsob nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu ak tvrdí, že za jediný a vierohodný dôkaz považujú správne orgány skutočnosť, že doklad, t.j. faktúra č. 35/06/07 dňa 18.06.2007, bol vystavený osobou, konateľom a spoločníkom daňového subjektu TATRA-el, s.r.o., ktorý sa nachádzal vo vyšetrovacej väzbe a nesplnomocnil žiadnu osobu, aby konala namiesto neho, teda ako jediná oprávnená osoba nemohol za spoločnosť konať a doklad vystaviť. Navyiac brat žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že osoby, od ktorých SBL prevzal nepozná, nevie ich identifikovať.

V rámci dokazovania vykonávaného v súlade s § 24 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. správny orgán nestaval na nepodložených domnienkach, ale právne závery rozhodnutia podložil konkrétnymi dôkazmi, výpoved'ami, listinami. Výpovedná hodnota dokladov predložených žalobcom bola spochybnená, preto v konaní neuniesol dôkazné bremeno (§ 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z.). Dôkazná povinnosť nie je na správcovi dane, ani na žalovanom, ale na žalobcovi. Colné orgány spochybnili dodanie tovaru daňovým subjektom TATRA-el, s.r.o., preto ak žalobca tvrdil, že tovar od neho nakúpil, bolo jeho povinnosťou skutočnosť, že tovar dodala osoba uvedená na predkladanej faktúre aj preukázať. Nestačí len preukázanie samotného daňového dokladu ako takého. Dokazovanie zo strany colného úradu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom.

V danom prípade doklady, ktoré predložil žalobca formálne obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti. Avšak pri posudzovaní preukázania pôvodu a spôsobu nadobudnutia tovaru nie je táto skutočnosť relevantná, ak sa dokazovaním spochybní pôvod a spôsob nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu. Ak osoba, ktorá mala podľa predložených dokladov predmetné spotrebiteľské balenia liehu dodať tvrdí, že tento tovar nikdy nedodala, colné orgány v tomto prípade preukázali existenciu skutočností, ktoré správnosť žalobcom predložených daňových dokladov vyvrátili. Žalobca mal tak predložiť také doklady, ktoré by tieto pochybnosti vyvrátili. Pri nákupe spotrebiteľských balení liehu si mal žalobca overiť totožnosť osoby, ktorá vystupovala v mene spoločnosti TATRA-el, s.r.o., od ktorej predmetný tovar nadobudol. Právne predpisy vyžadujú, aby dodávateľský reťazec pri obchodovaní s touto komoditou bol transparentný a aby každý dodávateľ zúčastňujúci sa v reťazci na dodaní tovaru bol spôsobilý identifikovať svojho dodávateľa. Táto skutočnosť má význam nielen právny, ale aj z hľadiska ochrany zdravia konečných spotrebiteľov. Žalobca tým, že prevzal dodávku SBL od osoby, ktorej identitu si neoveril sa dostal do dôkaznej núdze ohľadne preukázania spôsobu nadobudnutia SBL. V tomto konaní nestačí len preukázanie dokladu ako takého, ale taký doklad musí vierohodne preukázať subjekt, ktorý tovar dodáva. Dokazovanie zo strany colného úradu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihladením na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo.

Vierohodnosť, správnosť a úplnosť dokladov - faktúry č. 35/06/07 zo dňa 18.06.2007, ktorou žalobca preukazoval nadobudnutie SBL od spoločnosti TATRA-el, s.r.o., bola spochybnená a vyvrátená, pretože subjekt uvedený na dokladoch nebol totožný so skutočným dodávateľom tovaru.

Postup a rozhodnutie správnych orgánov, ako aj krajského súdu, ktorý nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia je správny a v súlade s právnymi predpismi. Colné orgány vydali rozhodnutia na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a sú odôvodnené tak, že poskytujú skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.